

Показваха ми на главната улица къщите, около които, във време на последната война, гледали всека сутрина по три-ма, четирима българи обесени от турцитѣ, за да предпазятъ другите българи да стоятъ мирно.

Нѣма никакво влияние отъ желѣзния путь, нѣма въобще никаква дѣятелностъ отъ сегашно време. Край булевара, който е дѣлъгъ повече отъ единъ километръ и който съединява, освѣнъ това, града съ желѣзно-пътната станция, — сѫ направени всичко три или четири нови здания. Това сѫ кафенета и доволно добра гостинница, гдѣто азъ вечеряхъ подъ сѣнките на протакаловите дървета, които, за жалостъ, се посълани въ качета, тѣй като зимѣ не могатъ да се оставятъ на открито място.

Трена, който стои безъ движение отъ четири часа отъ вчера по пладня, — пакъ тръгна въ шестъ часа сутринта. Това се прави съ цѣль да пазатъ каменните вѣгища, които се привозватъ изъ Кардифъ и струватъ 25 франка тонна. Въ Ку-дели-Бургасъ има прекрасни развалини отъ една сила крѣость. Старитѣ паметници тука въобще сѫ много рѣдки. Но особено поражава тука отсѫтствието на каквъто и да е човѣш-кий трудъ въ голѣмъ обемъ, а сѫщо и употребленето на голѣмъ капиталъ. Страната запустѣла. Истина, че тука толкова нѣщо е изгорѣло и разрушено! — Оттука отива клонъ 112 километра отъ желѣзния путь въ Дедеагачъ; той е най главното пристанище на всичка Румелия, който има даже по голѣмо зна-чение и отъ самия Цариградъ. Прѣзъ Дедеагачъ извозватъ въ Франция много жито и даже вино. И на много желѣзопътни станции азъ дѣйствително видѣхъ много празни бѣчевки над-писани отъ Бордо. Но куповачите нѣма защо да се оплакватъ, че ги лѣжатъ съ румелийско вино вместо Бордо, защото и ру-мелийското е прѣвъходно.

Единъ цариградски търговецъ ми казваше, че десетъка се събира йоште въ натура. Четатъ снопите, финансия чинов-никъ взема десетия, а земедѣлеца, катоувършти отдавленото, занося го въ маазитѣ, гдѣто го продаватъ на търговците. Кол-ко поводи, при това, за правене на земедѣлеца прѣчки и при-